

Publicitat, mèrit, capacitat, concurrència?

La provisió de llocs de treball en l'ensenyament públic català

Publicitat, mèrit, capacitat, concurrència.....aquests han de ser els principis que regulen l'obtenció de llocs de treball en la funció pública d'un estat modern. Però des de la promulgació de la LEC, les coses no van per aquest camí en l'ensenyament del nostre país. L'oposició frontal que ASPEPC·SPS ha mantingut contra la LEC i el seu desplegament normatiu, decrets d'autonomia de centres, de direccions i plantilles no era, com els fets confirmen, infundada. Hem procedit a la impugnació judicial de tots els decrets. En el cas del decret de plantilles, a més, gairebé 10.000 professors i professores ens donaren el curs passat el seu suport signant la nostra petició de retirada. Petició desatesa, com es podia esperar, per un Departament d'Ensenyament que pot tenir en compte molts parers llevat, precisament, del de la seva plantilla. Per qui no ho recordi, el Decret fou aprovat al Parlament el dia abans d'una sessió on precisament estava previst tractar la petició de suspensió del mateix per part de gairebé tota l'oposició.

Potser encara hi ha qui diu que exagerem. Que la LEC o el Decret de plantilles no són tant nefastos com els pintem i que en fem un gra massa. Però ja no es tracta de que la normativa de plantilles permeti una excessiva discrecionalitat, sinó que en el temps que el decret duu vigent, ja s'han produït, en els procediments d'adjudicacions provisionals, casos en els quals s'ha donat cobertura legal a l'arbitrarietat més flagrant. A tall d'exemple: tot i que la normativa preveu que les propostes de no continuïtat de les direccions s'han de fer "mitjançant un informe degudament raonat i justificat", el curs passat ja en veiérem algunes, al Baix Llobregat en concret, on el "raonament" elaborat per una direcció consistia en dir que un professor "no s'ajusta al perfil". No cansarem els lectors recordant-los el que ja saben i que es va al·legar contra la proposta en qüestió: per tal que un discurs sigui un raonament cal que contingui, si més no, dos enunciats. Però el resultat de les al·legacions presentades per la persona afectada -sis cursos al centre abans de deixar "d'ajustar-se" al perfil- ha estat quelcom semblant a una represàlia: no solament no ha rebut cap resolució de les seves al·legacions, sinó que ha estat objecte d'un "seguiment" per part de la inspecció al seu nou centre. En altres casos, sí s'han presentat un plec de càrrecs contra la persona a la que es volia fer fora del centre, inclosa alguna tant pintoresca com la de la direcció d'un CFA de Badalona, que considerà motiu de no continuïtat al centre haver parlat amb un representant sindical!

I pel que fa al procediment per proveir llocs de treball tampoc ens quedem curts, com en els casos de centres on es proposen perfils docents quan en la plantilla ja hi ha més d'una persona que s'hi ajusta. Ens expliquen un cas a un institut del centre de Barcelona: la direcció implanta, contra el parer del professorat afectat, que no veu cap compensació ni suport a l'esforç extra que suposa, la doble titulació de batxillerat espanyol-francès. Després de dos cursos, el curs passat es "dissenya" un perfil docent per a una plaça "estructurada" que es faci càrrec de matèries que ja està impartint el personal del centre -amb excel·lents resultats, val a dir-. I tot per a mantenir al centre una altra persona, "proposada" anteriorment per a altres vacants. De bell nou, la reclamació presentada pel professorat afectat és desestimada. I, de fet, no s'ha vulnerat cap normativa, perquè com ja hem dit, aquesta ho permet gairebé tot. Però aquí no està en joc la vàlua de les persones, com manté aquesta retòrica pseudo-tecnocràtica de la "conformació d'equips" per dur endavant un "projecte", sinó la capacitat de fer plantilles a mida, cosa ben diferent.

També és notable el que passa quan en alguns centres es volen fer les coses sense amiguismes. Una direcció proposa a l'administració un "perfil": demana un professor/a amb dues especialitats per a poder oferir tot el currículum amb la plantilla que té. La resposta de l'administració és fenomenal: no ho fa bé, ha de dir el nom de la persona que vol..... un perfil docent individual, millor, teledirigit.

El proper pas serà el concurs de trasllats. En el d'enguany han "aparegut" més vacants de les esperades. Segons van explicar els responsables del Departament a les direccions, aquest cop només es podrien retenir ("congelar" en l'argot del Departament) cinc vacants, incloses les que ja estaven ocupades per persones "proposades", invertint així el procediment emprat fins ara. La raó és, si més no, peculiar. S'han adonat, després de tants anys de retenir vacants, que en tot Catalunya, hi havia, entre primària i secundària, gairebé 10.000 funcionaris sense destinació definitiva. Segons el Departament, aquesta situació ha de ser corregida en els propers tres anys. A aquells que sempre demanen què fan els sindicats, els recordarem que ASPEPC·SPS va interposar, en el seu moment, recurs contra aquesta pràctica gairebé feudal de retenir vacants. La resposta del tribunal en desestimar-lo fou memorable: la decisió de treure o no vacants existents a concurs "forma parte de la necesaria discrecionalidad de la administración en su auto-organización" (sic.)

El Departament d'Ensenyament és poc amic del concurs de trasllats. Fa molts anys que no convoca concurs autonòmic tot i estar legalment facultat per a fer-ho. Sembla que convoca l'estatal cada dos cursos perquè no té més remei. Un concurs general de trasllats deu ser difícil de manipular. Però ara, amb el deliciós decret de plantilles ja aprovat, podrà convocar concursos "específics" i "procediments extraordinaris de provisió especial de llocs docents" per a proveir fins el 50% de les plantilles i el 100% en els centres d'especial dificultat (Capítol 3 del decret). Per als amants de l'humor, recomanem la lectura del punt 4 de l'article 17, la participació "col·lectiva" en un concurs de especial de provisió de llocs docents. Si ja no esteu per bromes, la secció 3a del capítol 3 sobre la remoció del personal docent serà més del vostre gust.

Ho hem dit molts cops: amb la LEC i el decret de plantilles, ens acabarem trobant en un sistema de provisió de places lamentablement semblant al de la Universitat. Tots hem vist algun anunci de provisió de plaça que, un cop llegit, ens permetia dir "és en tal!" de tant mil·limètric com era el "perfil exigít". Ara ja tenim el quadre complet: discrecionalitat legal, arbitrarietat flagrant.

Publicitat, mèrit, capacitat, concurrència... som uns antiquats.

From:

<https://secundaria.info/docu/> - **Sindicat Professors de Secundària (aspepc·sps)**

Permanent link:

<https://secundaria.info/docu/comunicats:1415:120615>

Last update: **12/06/2015 11:39**

